

[Jefsen Christensen.]

den, som de egentlig ikke burde have. Paa den anden Side vil jeg gerne nævne ud fra den Erfaring, jeg har i disse Spørgsmaal, at man dog ogsaa maa yde en saadan Pris for Jorden, at de, som skal afstaa den — det vil som Regel være Folk, der sidder med en stor Gældsbyrde — paa normal Maade kan afvikle deres Forhold til Kreditforening, Hypotekforening o. s. v., saa at disse Institutioner kan føle sig tilfredse med den Pris, der opnaas ved Afhændelsen, for ellers gaar det hele i Staa. I øvrigt er jeg fuldkommen enig i den Betragtning, at Jorden maa købes, før de øvrige Foranstaltninger bliver foretaget, for derved vil Jordprisen kunne holdes paa et saadant Niveau, at de, der skal arbejde med Jorden i Fremtiden, kan være tjent dermed.

Jeg skal med disse Ord anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling, og jeg anbefaler, at Tinget uden Nedsættelse af Udvalget vedtager Lovforslaget uforandret.

Jørgen Møller: Det er en meget betydningsfuld Opgave, som dette Lovforslag anviser Vejen til Løsning af for Sønderjyllands Vedkommende — for øvrigt ikke alene for Sønderjyllands, idet Lovforslaget, som den ærede sidste Taler nævnte, ogsaa vil faa Betydning for det øvrige Land. Hittil har Statsmagten søgt at fremme Udstykningen i Sønderjylland gennem Laanebevillinger, men der er ikke rigtig kommet Fart deri. Den sidste Lov, som skulde tjene dette Formaal, nemlig Loven af 4. April 1928, der gav Adgang til Oprettelse af mindre Gaardmandsbrug dernede, er nærmest blevet en Fiasko, saa den trænger ikke til at efterlignes. Propagandaen for at faa dygtige Landmænd Nord fra til at flytte derned har heller ikke rigtig givet noget Resultat, fordi den Jord, som her kommer i Betragtning, og som ligger i det sydvestlige Hjørne, er saa daarlig, at den intet Udbytte kan give, forinden der foretages en gennemgribende Jordforbedring. Det er dette sidste, som Landbrugsministeren ved Lovforslagets Gennemførelse faar Bemyndigelse til at foretage. Jeg vil allerede nu udtale Haabet om, at de Vilkaar, hvorpaa den heromhandlede Jord senere afhændes, maa blive saa lempelige og gunstige som muligt, saa at Ungdommen ikke behøver at udvandre til Kanada,

men at den, saafremt den selv ønsker det og er kvalificeret til det, faar Jordbrug i de Egne, hvor de paagældende er født og opvokset.

De 10 Mill. Kr., her tænkes anvendt til Opkøb af Jord, vil sikkert ikke blive anvendt forgæves, thi en meget stor Del af disse Penge vil gaa til Arbejdsløn, til at opdyrke Jorden, og netop dette, at den anvendes til Arbejdsløn, har uhyre stor Betydning under Hensyn til den store Arbejdsløshed, der hersker og har hersket i Sønderjylland omtrent lige siden Genforeningen med Danmark, en Arbejdsløshed, der viser sig ved, at Fattigunderstøttelsen i de sidste Aar er vokset til det dobbelte, idet den nu udgør 1 Mill. Kr. aarlig. 1 Mill. Kr. aarlig i Fattighjælp til en Befolkning paa under 200 000 Mennesker er en betydelig Sum. Denne Sums Størrelse vidner om, at der hersker stor uforskyldt Nød, og dette har skabt Bitterhed i store Kredse af den sønderjydske Befolkning, idet nogle ser aaledes paa Sagen, at de dog maaske alligevel har stemt forkert i sin Tid. Der hidses fra forskellige Sider, ved man, og der gøres Forsøg paa at oparbejde en Stemning mod Danmark ogsaa paa Grundlag heraf. Hvis det foreliggende Lovforslag, naar det bliver til Lov, kunde bidrage til at hindre en Stigning i Antallet af fattigunderstøttede, ja, muligvis endog formindske Antallet, vil Statsmagten derved have gjort en Gerning, som ogsaa kan faa national Betydning. Og det, der derved opnaas, betyder mere, end om man flyttede nogle Hundrede Familier Nord fra derned. Jeg tror, at det bliver en stor og god Forretning, Staten her kommer til at finansiere, en Forretning, jeg paa mit Partis og egne Vegne giver min bedste Anbefaling.

Frøkjær: Det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) udtalte, at det var et stort og betydningsfuldt Lovforslag, vi her behandler, dette Lovforslag, hvorved Landbrugsministeren bemyndiges til at anvende 10 Mill. Kr. i Sønderjylland. Ja, man kan nok sige, at det er en stor og betydningsfuld Sag, at man anvender 10 Mill. Kr. i Sønderjylland, men jeg er dog ikke saa lidt betænkelig ved, at Rigsdagen skal bevilge et saa stort Beløb. Nu siges det ganske vist, at Beløbet ikke vil blive